

“Magnificat anima mea Dominum!”

Com devia ser la mirada alegre de Jesús!: la mateixa que brillava en els ulls de la seva Mare, que no pot contenir la seva alegria —Magnificat anima mea Dominum!— i la seva ànima glorifica el Senyor, des que el duu dins seu i al costat. Oh, Mare!: que sigui la nostra, com la teva, l'alegria d'estar amb Ell i de tenir-lo.
(Solc, 95)

9 de maig

La nostra fe no és cap càrrega, ni cap limitació. Quina pobra idea de la veritat cristiana manifestaria qui raonés així! En decidir-nos per Déu, no hi perdem res, ho guanyem tot: qui al preu de l'ànima *conserva la vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida per amor meu, la retrobarà* (Mt X, 39.).

Hem tret la carta guanyadora, el primer premi. Mal que hi hagi res que ens privi de veure això clarament, examinem l'interior de la nostra ànima: potser hi trobarem poca fe, poc tracte personal amb Déu, poca vida d'oració. Hem de pregar al Senyor —mitjançant la seva Mare i Mare Nostra— que ens augmenti el seu amor, que ens concedeixi de tastar la dolçor de la seva presència, ja que és tan sols quan hom estima que arriba a la llibertat més plena: la de no voler abandonar mai, per tota l'eternitat, l'objecte dels nostres amors. (Amics de Déu, 38)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/magnificat-anima-mea-dominum/)
[opusdei.org/ca-ad/dailytext/magnificat-](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/magnificat-anima-mea-dominum/)
[anima-mea-dominum/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/magnificat-anima-mea-dominum/) (28/02/2026)